

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

สรุปผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความคิดเห็นของผู้บริหารและครูพลศึกษาเกี่ยวกับสภาพและปัญหาการจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาตามหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย พ.ศ. 2524 ของโรงเรียนรัฐบาลในเขตการศึกษา 1 และเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารและครูพลศึกษาเกี่ยวกับปัญหาการจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

ผู้วิจัยได้ส่งแบบสอบถามไปยังผู้บริหารและครูพลศึกษาที่สอนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายของโรงเรียนรัฐบาลในเขตการศึกษา 1 จำนวน 48 โรงเรียน โดยแบ่งเป็นผู้บริหารโรงเรียน หรือผู้ช่วยผู้บริหารฝ่ายวิชาการ 48 ชุด หัวหน้าหมวดวิชาพลศึกษามัธยม 48 ชุด และครูพลศึกษาที่สอนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย 96 ชุด รวม 192 ชุด โดยส่วนหนึ่งรับคืนด้วยตนเอง และอีกส่วนหนึ่งใช้การส่งทางไปรษณีย์ ได้รับแบบสอบถามคืน 179 ชุด คิดเป็นร้อยละ 93.23

การวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS^X วิเคราะห์ข้อมูลโดยหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และเปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างกลุ่ม โดยใช้ค่าที (t-test)

ผลการวิจัยพบว่า

1. สภาพภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

1.1 ผู้บริหารส่วนใหญ่เป็นเพศชาย มีอายุระหว่าง 31-35 ปี มีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาตรี ส่วนใหญ่เป็นหัวหน้าหมวดวิชาพลศึกษามัธยม และรองลงมาเป็นผู้ช่วยผู้บริหารฝ่ายวิชาการ มีประสบการณ์ในการบริหารงาน 6-10 ปี และมีวุฒิทางพลศึกษา ส่วนใหญ่เคยได้รับการอบรมหรือดูงานทางพลศึกษาและได้รับการอบรมเกี่ยวกับการใช้หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย พ.ศ. 2524 มาแล้ว

1.2 ครูพลศึกษาส่วนใหญ่เป็นชาย อายุระหว่าง 26-35 ปี ความรู้ระดับปริญญาตรี และมีวุฒิทางพลศึกษา มีประสบการณ์ในการทำงานระหว่าง 1-10 ปี สอนสัปดาห์ละ 16-20 คาบ ส่วนใหญ่มีหน้าที่พิเศษในการทำงานฝ่ายปกครอง และเคยได้รับการอบรมเกี่ยวกับการใช้หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย พ.ศ. 2524

2. สภาพการจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาตามหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย พ.ศ. 2524 ของโรงเรียนรัฐบาลในเขตการศึกษา 1

2.1 ความคิดเห็นของผู้บริหารและครูพลศึกษาเกี่ยวกับความสามารถในการจัดการเรียนการสอนให้บรรลุวัตถุประสงค์ของหลักสูตร มีค่าเฉลี่ยอยู่ในเกณฑ์มากทุกข้อ และเมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างผู้บริหารและครูพลศึกษาเกี่ยวกับความสามารถในการจัดการเรียนการสอนให้บรรลุวัตถุประสงค์ของหลักสูตร พบว่า ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

2.2 กิจกรรมที่เปิดสอนเป็นวิชาบังคับมากที่สุด คือ แขนกบอด รองลงมาคือ วอลเลย์บอล และกิจกรรมเข้าจังหวะ ตามลำดับ วิชาเลือกที่เปิดสอนมากที่สุด คือ ฟุตบอล รองลงมาคือ ฮอกกี้น้ำและเซปักคตะกร้อ การเลือกกิจกรรมพิจารณาตามความพร้อมของโรงเรียนในค่านสถานที่เป็นหลัก และทางค่านวัสดุอุปกรณ์ รองลงมาโรงเรียนส่วนใหญ่ไม่เปิดสอนแผนพละนามัย และงบประมาณในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนส่วนใหญ่ใช้จากเงินบำรุงการศึกษา

2.3 จำนวนนักเรียนในแต่ละคาบส่วนใหญ่อยู่ระหว่าง 31-40 คน แต่งกายชุดพลศึกษาของโรงเรียนในการเรียนวิชาพลศึกษา และนักเรียนหญิง-ชายเรียนรวมกัน ครูพลศึกษาส่วนใหญ่แต่งชุดพลศึกษาทั้งวันที่มีการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา การสอนของครูพลศึกษาส่วนใหญ่มีการทำแผนการสอนและโครงการสอนระยะยาวทุกเทอม มีการเตรียมการสอนทุกครั้ง และใช้คู่มือการสอนโดยใช้ของกลุ่มโรงเรียนร่วมกันจัดทำเป็นหลัก ส่วนใหญ่มีการนิเทศภายในโรงเรียนโดยหัวหน้าหมวด และศึกษานิเทศก์ รองลงมา นอกจากอุปกรณ์กีฬาแล้ว โสภิตศูย์อุปกรณ์ที่ครูพลศึกษานำมาช่วยสอนส่วนใหญ่เป็นรูปภาพ และรองลงมาคือ เทปโทรทัศน์ เมื่อประสบปัญหาในการสอนวิชาพลศึกษา ครูพลศึกษามักจะปรึกษาหัวหน้าหมวดและค้นคว้าด้วยตนเอง การจัดโปรแกรมพลศึกษา

สำหรับเค้พิเศษจัดเป็นบางครั้ง ส่วนใหญ่มีการสอนซ่อมเสริมวิชาพลศึกษา สาเหตุหลักที่ต้องงกการ เรียนการสอนวิชาพลศึกษา คือ ครูพลศึกษาต้องนำนักกีฬาไปแข่งขัน และ รองลงมา คือ ฝนตก กิจกรรมเสริมหลักสูตรการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาที่จัดเป็นส่วน ใหญ่ คือ การแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียน และการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียน รองลงมา

2.4 เกี่ยวกับอุปกรณ์พลศึกษา โรงเรียนส่วนใหญ่ไม่มีโรงฝึกพลศึกษา สถานที่เรียนวิชาพลศึกษายังมีไม่เพียงพอ วัสดุอุปกรณ์ในการ เรียนการสอนวิชาพลศึกษามี เพียงพอเป็นบางวิชา วิชาที่มีงบประมาณจัดหาทางค้ำววัสดุอุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก คือ แบกมินตัน และรองลงมา คือ ฟุตบอล

2.5 ในการประเมินผลวิชาพลศึกษา ส่วนใหญ่ใช้ข้อควรส่วนคะแนน ระหว่างภาคและปลายภาค 70 : 30 โดยกลุ่มโรงเรียนเป็นผู้กำหนด เวลาที่ใช้ในการ ประเมินผลวิชาพลศึกษาส่วนใหญ่ใช้ในเวลาเรียน รองลงมา ใช้เวลาในตารางที่ โรงเรียนกำหนดให้ ผู้ตอบแบบสอบถามมีความเห็นว่า ครูพลศึกษามีความรู้ความเข้าใจ เกี่ยวกับการประเมินผลตามหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย พ.ศ. 2524 อยู่ในระดั้มาก

3. ปัญหาการจักการ เรียนการสอนวิชาพลศึกษาตามหลักสูตรมัธยมศึกษา ตอนปลาย พ.ศ. 2524 ของโรงเรียนรัฐบาลในเขตการศึกษา 1

3.1 ปัญหาการเรียนการสอนเพื่อบรรลุวัตถุประสงค์ของหลักสูตร ทั้งผู้ บริหารและครูพลศึกษามีความคึกเห็นทุกข้อว่า เป็นปัญหาที่ประสบในระดับน้อย ผู้บริหารและครูพลศึกษามีความคึกเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 เกี่ยวกับ ไม่สามารถสอนให้นักเรียนสามารถใช้วิจารณ์ญาณเลือกเล่นกีฬาและออกกำลังกายตาม สภาพการณ์ และระดับความสามารถของตนเองด้วยความปลอดภัย

3.2 ปัญหาการเรียนวิชาพลศึกษาของนักเรียนระดับมัธยมศึกษา ตอนปลาย ทั้งผู้บริหารและครูพลศึกษามีความเห็นว่า ปัญหาที่ประสบในระดับมาก คือ นักเรียนไม่มีเวลาในการฝึกซ้อมเพิ่มเติม นอกเหนือจากนี้ เป็นปัญหาที่ประสบในระดับน้อย ผู้บริหารและครูพลศึกษามีความคึกเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 เกี่ยวกับ นักเรียนชาย-หญิงมีปัญหาในการเรียนรวมกัน

3.3 ปัญหาการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลายของ ครูพลศึกษา ผู้บริหารมีความเห็นว่า ปัญหาทั้งหมดอยู่ในระดับน้อย ส่วนครูพลศึกษามี

ความเห็นว่าเป็นปัญหาที่ประสบในระดับมากคือ ครูพลศึกษามีจำนวนน้อยไม่เพียงพอ และครูพลศึกษามีงานในหน้าที่มากเกินไป นอกเหนือจากนี้ครูพลศึกษามีความเห็นว่าเป็นปัญหาที่ประสบในระดับน้อย ผู้บริหารและครูพลศึกษามีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 เกี่ยวกับปัญหาครูพลศึกษามีจำนวนน้อยไม่เพียงพอ ครูพลศึกษาเข้าสอนและเลิกสอนไม่ตรงต่อเวลา ครูพลศึกษาไม่สนใจในวิทยากรและวิธีการสอนใหม่ ๆ และครูพลศึกษาขาดสอนบ่อยครั้ง

3.4 ปัญหาการอุปกรณการสอน สถานที่ และสิ่งอำนวยความสะดวก ผู้บริหารและครูพลศึกษามีความคิดเห็นว่าเป็นปัญหาที่ประสบในระดับมาก คือ สถานที่ในร่มสำหรับทำการสอนมีไม่เพียงพอ ซากสถานที่เปลี่ยนแปลงเครื่องแต่งกาย และขาดสื่อทัศนูปกรณ์ทางพลศึกษา เช่น สไลด์ รูปภาพ เป็นต้น ส่วนปัญหาที่เหลือผู้บริหารเห็นว่าเป็นปัญหาที่ประสบในระดับน้อย นอกเหนือจากนี้ครูพลศึกษามีความเห็นว่าเป็นปัญหาที่ประสบในระดับมาก คือ สนามไม่ได้รับการบำรุงรักษาอย่างสม่ำเสมอ อุปกรณทางพลศึกษามักชำรุดและสูญหายบ่อย และงบประมาณด้านอุปกรณ สถานที่ และสิ่งอำนวยความสะดวกไม่เพียงพอ ส่วนปัญหาที่เหลือครูพลศึกษาเห็นว่าเป็นปัญหาที่ประสบในระดับน้อย ผู้บริหารและครูพลศึกษามีความคิดเห็นที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 เกี่ยวกับปัญหาอุปกรณทางพลศึกษาไม่คุ้มค่าทราน และไม่มีคุณภาพ สนามไม่ได้รับการบำรุงรักษาอย่างสม่ำเสมอ และงบประมาณด้านอุปกรณ สถานที่ และสิ่งอำนวยความสะดวกไม่เพียงพอ

3.5 ปัญหาการวัดและประเมินผลวิชาพลศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ทั้งผู้บริหารและครูพลศึกษามีความเห็นว่าเป็นปัญหาที่ประสบทั้งหมดอยู่ในระดับน้อย ผู้บริหารและครูพลศึกษามีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 เกี่ยวกับปัญหา นักเรียนไม่ผ่านวิชาพลศึกษามาก และมีการผิดพลาดในการให้คะแนนบ่อย

3.6 ปัญหาการจกกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาพลศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ผู้บริหารมีความเห็นว่าเป็นปัญหาที่ประสบในระดับน้อย ส่วนครูพลศึกษาเห็นว่าเป็นปัญหาที่ประสบในระดับมากคือ ขาดแคลนงบประมาณในการจกกิจกรรมเสริมหลักสูตร ส่วนปัญหาที่เหลือครูพลศึกษาเห็นว่าเป็นปัญหาที่ประสบในระดับน้อย ผู้บริหารและครูพลศึกษามีความคิดเห็นที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 เกี่ยวกับปัญหาผู้บริหารไม่ส่งเสริมให้จกกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาพลศึกษา และขาดแคลนงบประมาณในการจกกิจกรรมเสริมหลักสูตร

ความคิดเห็นของผู้บริหารและครูพลศึกษาเกี่ยวกับปัญหาการจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายทุกค่าน โดยส่วนรวมแล้วไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

4. ข้อเสนอแนะในการปรับปรุงการจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายของผู้บริหารและครูพลศึกษาเกี่ยวกับปัญหาการจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาตามหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย พ.ศ. 2524

4.1 ปัญหาการเรียนการสอนเพื่อบรรลุวัตถุประสงค์ของหลักสูตร ผู้บริหารได้ให้ข้อเสนอแนะว่า ควรจะมีการชี้แจงหรืออบรมครูพลศึกษาให้เข้าใจถึงจุดประสงค์ของหลักสูตร ครูพลศึกษาควรจะนำวัตถุประสงค์ของหลักสูตรไปใช้ในการจัดการเรียนการสอนให้มากกว่านี้ และควรให้ครูพลศึกษามีบทบาทในการเขียนหรือปรับปรุงหลักสูตร ส่วนครูพลศึกษาได้ให้ข้อเสนอแนะว่า การสอนไม่ค่อยเป็นไปตามวัตถุประสงค์ของหลักสูตร ควรมีการอบรมครูพลศึกษาให้เข้าใจถึงวัตถุประสงค์ของหลักสูตร และครูพลศึกษาควรจะวิเคราะห์จุดประสงค์ของหลักสูตรให้ถ่องแท้

4.2 ปัญหาการเรียนวิชาพลศึกษาของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ผู้บริหารได้ให้ข้อเสนอแนะว่า นักเรียนไม่ค่อยเห็นความสำคัญของวิชาพลศึกษา เวลาเรียน 1 คาบค่อนข้างน้อยไป นักเรียนไม่มีเงินซื้ออุปกรณ์การเรียน และนักเรียนไม่มีเวลาฝึกซ้อมทักษะเพิ่มเติม ส่วนครูพลศึกษาได้ให้ข้อเสนอแนะว่า นักเรียนมุ่งแต่ทางวิชาการมากไม่ค่อยสนใจเรียนวิชาพลศึกษา เวลาเรียน 1 คาบค่อนข้างน้อยไป นักเรียนไม่มีเวลาฝึกซ้อมทักษะเพิ่มเติม นักเรียนหญิงมักมีปัญหาในการเรียนบางวิชา และนักเรียนมักเสียเวลาในการเปลี่ยนเครื่องแต่งกายซ้ำ

4.3 ปัญหาการเรียนวิชาพลศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลายของครูพลศึกษา ผู้บริหารให้ข้อเสนอแนะว่า ครูพลศึกษามีไม่เพียงพอ ครูพลศึกษามีกงานในหน้าที่มากเกินไป ครูพลศึกษาควรมีคุณธรรมสูงออกพบและเสียสละ ครูพลศึกษามีกิจกรรมการกีฬาภายนอกมากเกินไป และควรมีการอบรมให้ครูพลศึกษาเรียนรู้ถึงเทคโนโลยีการสอนใหม่ ๆ ส่วนครูพลศึกษาได้ให้ข้อเสนอแนะว่า ครูพลศึกษามีไม่เพียงพอ และครูพลศึกษามีชีวิตจำกัดในการสอน คือ ไม่สามารถสอนได้ในบางวิชา

4.4 ปัญหาการอุปถัมภ์การสอน สถานที่ และสิ่งอำนวยความสะดวก
 ผู้บริหารให้ข้อเสนอแนะว่า อุปถัมภ์การสอน สถานที่ และสิ่งอำนวยความสะดวกยังมีไม่
 เพียงพอ ควรจะมีการบำรุงรักษาอุปถัมภ์ให้ดีกว่านี้ วัสดุอุปถัมภ์ทางผลศึกษามีราคาแพง
 ควรสอนให้นักเรียนได้รู้จักรักษาอุปถัมภ์ทางผลศึกษา ควรจัดการบริหารงานวัสดุอุปถัมภ์
 และสถานที่ของหมวดพลาณามียให้ดีกว่า ควรยกภาระบางอย่างให้นักเรียนเป็นผู้ซื้ออุปถัมภ์
 ที่เข้ามาเรียนเอง ส่วนครูผลศึกษาได้ให้ข้อเสนอแนะว่า อุปถัมภ์การสอน สถานที่ และ
 สิ่งอำนวยความสะดวกยังมีไม่เพียงพอ ซากสถานที่เปลี่ยนเครื่องแต่งกายของนักเรียน
 ซากสถานที่เรียนในร่ม อุปถัมภ์ชำระและเสียหายบ่อย นักเรียนขาดความรับผิดชอบเรื่อง
 อุปถัมภ์ที่หา ควรจะมีการสอนให้มากกว่านี้ และบางกลุ่มก็มีปัญหาในการเรียนวิชาผลศึกษา
 เช่น น้ำท่วม ฝนตก ลมแรง

4.5 ปัญหาการวัดและประเมินผลวิชาผลศึกษาในระดับมัธยมศึกษา
 ตอนปลาย ผู้บริหารได้ให้ข้อเสนอแนะว่า ควรมีแบบทดสอบมาตรฐานสำหรับโรงเรียน
 ครูผลศึกษาควรวางแผนในการประเมินผลตั้งแต่ต้นเทอม และควรแจ้งให้นักเรียนทราบ
 ด้วย ครูผลศึกษามักใช้ตัวเองเป็นเกณฑ์ในการวัดผลทำให้เกณฑ์การวัดสูงเกินไป เวลา
 เรียนมีน้อย การวัดและประเมินผลมักทำไม่ทันต้องใช้เวลาเรียนมาก และการวัดผล
 ของครูผลศึกษาเน้นทักษะที่หามากเกินไป ส่วนครูผลศึกษาได้ให้ข้อเสนอแนะว่า ซาก
 แบบทดสอบมาตรฐานในการวัดผล มีการเปลี่ยนแปลงการวัดผลบ่อยครั้งเกินไป ครู
 ผลศึกษาทั้ง เกณฑ์สูงเกินไป ครูผลศึกษาควรศึกษาระเบียบและวิธีการวัดผลให้เข้าใจ
 และการสอบภาคปฏิบัติมีความล้าช้าเพราะต้องทดสอบทีละคนเป็นส่วนใหญ่

4.6 ปัญหาการจกกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาผลศึกษาในระดับ
 มัธยมศึกษาตอนปลาย ผู้บริหารได้ให้ข้อเสนอแนะว่า ไม่มีเวลาในการจกกิจกรรมเสริม
 หลักสูตร ควรจกกิจกรรมเสริมหลักสูตรอย่างคอบเนื่องตลอดทั้งปี นักเรียนไม่ค่อยสนใจ
 ในการจกกิจกรรมเสริมหลักสูตร นักเรียนไม่ค่อยมีเวลาในการร่วมและจกกิจกรรมเสริม
 หลักสูตร และควรมีการประเมินผลการจกกิจกรรมเสริมหลักสูตรทุกครั้งที่จก ส่วนครู
 ผลศึกษาได้ให้ข้อเสนอแนะว่า นักเรียนไม่ค่อยสนใจและให้ความร่วมมือ ไม่มีเวลาใน
 การจกกิจกรรมเสริมหลักสูตร ควรจะมีการวางแผนในการจกกิจกรรมเสริมหลักสูตรใน
 รอบปีไว้ล่วงหน้า ผู้บริหารไม่ค่อยเห็นความสำคัญของกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาผลศึกษา

ควรให้ความสำคัญมากกว่า และครูพลศึกษามีงานในหน้าที่มาก จึงไม่มีเวลาในการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร

4.7 ปัญหาและข้อเสนอแนะอื่น ๆ ผู้บริหารได้ให้ข้อเสนอแนะว่า ควรจัดให้มีการอบรมและสัมมนาครูพลศึกษาบ้าง เพื่อสร้างความกระตือรือร้น ควรเพิ่มหน่วยการเรียนรู้ใหม่มากกว่านี้ ครูพลศึกษาต้องเป็นแบบอย่างที่ดี ควรจัดวิชาเรียนให้เหมาะสมกับสถานที่ ทั่วประเทศ อุปกรณ์ ผู้เรียน และสภาพท้องถิ่น และควรจัดงบประมาณให้เหมาะสมในการจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา ส่วนครูพลศึกษาได้ให้ข้อเสนอแนะว่า ควรกำหนดการสอนของครูพลศึกษาให้เหมาะสม โดยให้มีเวลาในการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรหรือกิจกรรมสำหรับนักเรียนพิเศษ ควรมีการปรับปรุงหรือเปลี่ยนแปลงวิชาที่เปิดสอนตามความเหมาะสมในบางครั้ง บ้าง ควรมีการชี้แจงให้ผู้บริหาร เห็นความสำคัญของวิชาพลศึกษา ควรเพิ่มงบประมาณให้มากกว่านี้ ควรให้ครูพลศึกษาแ่่งกายให้สุขภาพ ควรมีการบริการทางพลศึกษาให้กับชุมชน เช่น บริการค้ำสถานที่ การจัดการแข่งขันกีฬาระดับชุมชน เป็นต้น และควรจัดกิจกรรมที่นักเรียนสนใจให้มาก

อภิปรายผลการวิจัย

1. ผู้บริหารส่วนใหญ่เป็นเพศชาย มีอายุระหว่าง 31-35 ปี มีความรู้ระดับปริญญาตรี มีประสบการณ์ในการทำงานค้ำบริหาร 6-10 ปี และมีวุฒิทางพลศึกษา ผู้บริหารส่วนใหญ่เคยได้รับการอบรมหรือค้ำงานทางพลศึกษา และเคยได้รับการอบรมเกี่ยวกับการใช้หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย พ.ศ. 2524 มาแล้ว ผู้วิจัยเห็นว่า การที่ผู้บริหารส่วนใหญ่มีวุฒิทางพลศึกษาและเคยได้รับการอบรมและค้ำงานทางพลศึกษามาแล้วนั้น ย่อมจะช่วยในการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายได้เป็นอย่างดี

ทางค้ำครูพลศึกษาส่วนใหญ่เป็นเพศชาย อายุระหว่าง 26-35 ปี มีวุฒิปริญญาตรีทางพลศึกษา ซึ่งสอดคล้องกับ บุชเชอร์ (Bucher 1975 : 315) ที่กล่าวว่า "การสอนวิชาพลศึกษาที่จะให้ได้ผลดีนั้นครูพลศึกษาจะต้องมีวุฒิทางพลศึกษาโดยตรง เพื่อจะได้ถ่ายทอดความรู้ ทักษะ และแบบอย่างที่ดีให้แก่ผู้เรียน" ครูพลศึกษาส่วนใหญ่สอน

สัปดาห์ละ 16-20 คาบ ซึ่งก็เป็นไปตามกำหนดมาตรฐานอัตรากำลังที่กำหนดชั่วโมงปฏิบัติการของครูสายการสอนระดับมัธยมศึกษาที่กำหนดไว้ระหว่าง 18-20 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ (อ้างถึงใน ลาวัณย์ ฌนอมจันทร์ 2523 : 3) และครูพลศึกษาส่วนใหญ่เคยได้รับการอบรมเกี่ยวกับการใช้หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย พ.ศ. 2524 มาแล้ว ซึ่งจะทำให้การเรียนการสอนวิชาพลศึกษาตามหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย พ.ศ. 2524 ดำเนินไปได้เป็นอย่างดี

2. ด้านสภาพของการจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาตามหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย พ.ศ. 2524 ของโรงเรียนรัฐบาลในเขตการศึกษา 1

2.1 การจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ทั้งผู้บริหารและครูพลศึกษามีความคิดเห็นว่า สามารถจัดให้บรรลุจุดประสงค์ของหลักสูตร อยู่ในระดับมากทุกข้อ ซึ่งแสดงว่า การกำหนดจุดประสงค์ของหลักสูตรมีความเหมาะสมกับความสามารถของนักเรียน ดังความเห็นของ วิลกูส (Willgoose 1974 : 76) ที่กล่าวไว้ว่า "จุดประสงค์ของหลักสูตรที่เขียนไว้นั้น ควรมีความเหมาะสมกับความสามารถของผู้เรียน"

2.2 กิจกรรมที่เปิดสอนเป็นวิชาบังคับมากที่สุดคือ วิชาแอสคัมบอล รองลงมา คือ วอลเลย์บอล กิจกรรมเข้าจังหวะ และแบดมินตัน ตามลำดับ วิชาเลือกที่เปิดสอนมากที่สุด คือ ฟุตบอล รองลงมาคือ ฮอกกี้น้ำและเซปักตะกร้อ ซึ่งสอดคล้องกับการวิจัยของ กองวิจัยการศึกษา กรมวิชาการ (กระทรวงศึกษาธิการ 2523 : 12-13) ที่ได้ทำการวิจัยพบว่า ความพร้อมของโรงเรียนที่จะเปิดสอนในรายวิชาบังคับและรายวิชาเลือกตามหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย พ.ศ. 2524 โดยวิชาบังคับที่พร้อมที่จะเปิดสอนเรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อย คือ วอลเลย์บอล แอสคัมบอล ฟุตบอล แบดมินตัน กิจกรรมเข้าจังหวะ ฯลฯ ความพร้อมที่จะเปิดสอนวิชาเลือกเรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อย คือ กรีฑา บาสเกตบอล มวยสากล ตะกร้อ มวยไทย ฯลฯ นอกจากนี้ผลการวิจัยเกี่ยวกับเหตุผลที่โรงเรียนเลือกกิจกรรมการเรียนการสอน พบว่า โรงเรียนพิจารณาตามความพร้อมของโรงเรียนในสถานที่ยุค อุปกรณ์เป็นหลัก ผู้วิจัยเห็นว่าเหตุผลในการเลือกกิจกรรมของโรงเรียนต่าง ๆ เป็นเหตุผลที่เหมาะสม เพราะสถานที่ ยุค อุปกรณ์ทางพลศึกษาเป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่งในการจัดการเรียนการสอนให้บรรลุ

วัตถุประสงค์ อย่างไรก็ตาม ก็ควรพิจารณาเหตุผลอื่น ๆ ประกอบด้วยก็จะเป็นการดียิ่ง

2.3 จำนวนนักเรียนในแต่ละคาบอยู่ระหว่าง 31-40 คน เป็นจำนวนนักเรียนที่เหมาะสมกับชั้นเรียน ดังที่ ลาพอร์เต (Laporte 1958 : 50-51) ได้เสนอแนะว่า "ในชั้นหนึ่ง ๆ ควรมีครูผู้สอนวิชาพลศึกษา 1 คน คอยดูเรียน 35 คน จึงจะดี" นักเรียนแต่งกายชุดพลศึกษาของโรงเรียนในการเรียนวิชาพลศึกษา ซึ่งจะทำให้มีผลดีกับตัวนักเรียนในการเรียนวิชาพลศึกษามาก ดังที่ วรศักดิ์ เพียรชอบ (2523 : 143) ได้เสนอแนะว่า "การเรียนวิชาพลศึกษาจะได้รับผลดีเต็มทีนั้น ควรมีชุดพลศึกษาโดยเฉพาะที่ใช้ในการเรียนวิชาพลศึกษา" การจัดโปรแกรมพลศึกษาสำหรับเด็กพิเศษจัดเป็นบางครั้ง ผู้วิจัยเห็นว่า ควรจะจัดอย่างสม่ำเสมอเพราะนักเรียนทุกคนมีความต้องการในการออกกำลังกาย ดังที่ วรศักดิ์ เพียรชอบ (2523 : 29) ได้กล่าวว่า "การจัดโครงการพลศึกษาพิเศษถือเป็นส่วนสำคัญยิ่งสำหรับนักเรียนที่ไม่สามารถร่วมในกิจกรรมพลศึกษาคามปกติกับคนอื่น ๆ เพราะถึงแม้จะมีร่างกายแตกต่างจากคนอื่นก็ตาม แต่ความต้องการออกกำลังกายหรือการปรับปรุงตนเองให้ดีขึ้นนั้น ก็ยังมีอยู่เหมือนคนอื่น ๆ" ส่วนใหญ่มีการสอนซ่อมเสริมวิชาพลศึกษา ผู้วิจัยเห็นว่า ในการเรียนบางครั้งอาจมีเวลาเรียนไม่เพียงพอเนื่องด้วยสาเหตุต่าง ๆ หรือนักเรียนบางคนอาจเรียนไม่ทันเพื่อน ดังนั้น การสอนซ่อมเสริมจึงเป็นเรื่องที่จำเป็นอย่างยิ่ง

ครูพลศึกษาส่วนใหญ่แต่งชุดพลศึกษาทั้งวันที่มีการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา ซึ่งจะทำให้ครูพลศึกษามีความคล่องตัวในการสอนและสอนได้เต็มความสามารถ ในการสอนของครูพลศึกษามีการเตรียมการสอนทุกครั้ง และมีการทำแผนการสอนและโครงการระยะยาวทุกเทอม ผู้วิจัยเห็นว่า การปฏิบัติเช่นนี้เป็นสิ่งที่ดีและเป็นไปตามหลักการสอนวิชาพลศึกษา ดังที่ ไวเรล และ เว็บบ์ (Wyrle and Webb 1965 : 75-81) ได้เสนอว่า "ความสนใจที่จะเรียนวิชาพลศึกษาของนักเรียนมากน้อยเพียงใดขึ้นอยู่กับแผนการสอนของครูและความสามารถในการจัดทบทวนให้เหมาะสมกับความสนใจของนักเรียน" ดังนั้น ครูพลศึกษาควรมีการวางแผนการสอนและจัดกิจกรรมพลศึกษาให้อยู่ในความสนใจของนักเรียน" ในการสอนวิชาพลศึกษาครูพลศึกษาใช้คู่มือการสอนของกลุ่มโรงเรียนร่วมกันจัดทำเป็นหลัก และครูพลศึกษายังนำวัสดุทัศนูปกรณ์อื่น ๆ นอกเหนือจากอุปกรณ์ที่นำมาช่วยในการสอน คือ รูปภาพและเทปโทรทัศน์ ซึ่งก็จะทำให้การเรียนการสอน

วิชาพลศึกษามีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ในการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาของครูพลศึกษา บางครั้งต้องยกค้ำยเหตุผลหลักที่ว่า ครูพลศึกษาต้องนำนักกีฬาไปแข่งขันกีฬาระหว่าง โรงเรียนและรองลงมาคือ ฝนตก ผู้วิจัยเห็นว่า การแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียนเป็น กิจกรรมที่มีความสำคัญต่อโปรแกรมพลศึกษาในโรงเรียนมากกิจกรรมหนึ่ง แต่การเรียน การสอนก็เป็นกิจกรรมที่สำคัญไม่ยิ่งหย่อนไปกว่ากัน ดังนั้น เมื่อมีการแข่งขันกีฬาระหว่าง โรงเรียน และครูพลศึกษาต้องนำนักกีฬาไปแข่งขัน ก็ควรจะมีการสอนแทนเพื่อให้ นักเรียนส่วนใหญ่ต้องเสียประโยชน์ ส่วนการที่ต้องงกเรียนเพราะฝนตกนั้น น่าจะมีการ เตรียมแผนการสอนสำหรับสอนในห้องเรียนไว้เพื่อเก็บไว้ใช้เมื่อประสบปัญหาในการ ใช้สนาม

ในการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย เมื่อประสบ กับปัญหาต่าง ๆ ครูพลศึกษามักจะปรึกษาหัวหน้าหมวดวิชาพลศึกษานามัย และค้นคว้าค้ำย ตนเองเป็นหลัก นับว่าเป็นการถูกต้องเพราะหัวหน้าหมวดวิชาพลศึกษานามัยเป็นผู้ที่มีประสบการณ์ ในการสอนและมีความรู้ความสามารถของคนหนึ่งในโรงเรียน ซึ่งเมื่อครูพลศึกษาปรึกษา ปัญหาคงได้รับคำแนะนำที่ดี อย่างไรก็ตาม หัวหน้าหมวดเองก็ควรจะต้องศึกษาหาความรู้และ เทคโนโลยีในการเรียนการสอนอย่างสม่ำเสมอ ส่วนการศึกษาหาความรู้ค้ำยตนเอง เมื่อ ประสบปัญหาในการสอนนั้น เป็นสิ่งที่ครูพลศึกษาทุกคนควรจะต้องปฏิบัติ เพราะการศึกษาหาความ รู้อยู่ตลอดเวลาจะทำให้ครูพลศึกษาสอนวิชาพลศึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ และยังเป็น ที่ยอมรับของผู้ร่วมงานค้ำย ในการเรียนการสอนวิชาพลศึกษายังมีการนิเทศภายในโรงเรียน โดยหัวหน้าหมวดวิชาพลศึกษานามัยและรองลงมาคือ ศึกษานิเทศก์ ซึ่งการนิเทศภายในโรงเรียน นี้จะช่วยในการแก้ปัญหาในการเรียนการสอนในด้านต่าง ๆ และยังช่วยให้การเรียน การสอนสามารถทำให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่วางไว้ได้ดียิ่งขึ้น ดังที่ เพรสตัน และซิมเมอร์ เรอร์ (Preston and Zimmerer 1978 : 15) ได้กล่าวว่า "การนิเทศเป็นคุณแจ่มเชื่อมโยง ระหว่างเป้าหมายและวัตถุประสงค์ของการจัดดำเนินการต่าง ๆ"

กิจกรรมเสริมหลักสูตรการเรียนการสอนที่จัดเป็นส่วนใหญ่ คือ การแข่งขันกีฬา ภายในโรงเรียนและรองลงมาคือการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียน ผู้วิจัยเห็นว่า การ แข่งขันกีฬาภายในโรงเรียนเป็นกิจกรรมที่สำคัญที่จะช่วยในการส่งเสริมและประ เหมินผล การเรียนการสอนวิชาพลศึกษาได้อย่างค้ำย ดังที่ วรศักดิ์ เพียรชอบ (2523 : 20)

ไค้กล่าวว่ "การจัการแข่งชันที่ทาภายในโรงเรียนเป็นเสมือนกระจกส่องให้เห็นผลของการสอนวิชาผลศึกษาในโรงเรียนไค้เป็นอย่งค้" ในการจัการแข่งชันที่ทาภายในโรงเรียนควรให้เด็กนักเรียนทุกคนไค้มีโอกาสในการเข้าร่วมโดยเท่าเทียมกัน และที่ทาที่จะจัการแข่งชันควรพิจารณาที่ทาที่มีการเรียนการสอนในชั้นเรียนด้วย ส่วนกิจกรรมการแข่งชันที่ทาระหว่างโรงเรียนนั้น เป็นกิจกรรมที่ในสภาพปัจจุบันยังประสบปัญหาอยู่มัน้อย กังนั้น ครูผลศึกษาควรจะใช้ความรู้ความสามารถจัการให้เหมาะสม

2.4 โรงเรียนส่วนใหญ่ไม่มีโรงฝึกผลศึกษา สถานที่เรียนผลศึกษายังมีไม่เพียงพอ วัสดุอุปกรณ์ในการเรียนการสอนวิชาผลศึกษามีเพียงพอเป็นบางวิชา ผู้วิจัยเห็นว่า สถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวกเป็นองค์ประกอบที่สำคัญอย่างย่งส่วนหนึ่งที่จะทาให้การเรียนการสอนวิชาผลศึกษาไค้ผลค้ กังที่ แมรีเฮเลน และเฟท (Maryhelen and Fait 1957 : 49) กล่าวว่ "การเรียนการสอนวิชาผลศึกษาจะไค้ผลค้ขึ้นอยู่กัองค์ประกอบกันี้คือ ครูได้รับการฝึกหัดมาอย่งค้เยี่ยม นักเรียนมีความกระตือรือร้นที่จะเรียน และมีอุปกรณ์ สถานที่และเครื่องอำนวยความสะดวกเพียงพอ" วิชาที่มักประสบปัญหาทางกันี้คือ วัสดุอุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก คือ แบบคัมคั และรองลงมาคือฟุตบอล ผู้วิจัยเห็นว่า วิชาแบบคัมคัเป็นกิจกรรมที่ต้องใช้วัสดุสิ้นเปลืองและอุปกรณ์ราคาแพง ในการเรียนการสอนหากจะให้มีประสิทธิภาพสูงจำเป็นจะต้องเรียนในโรงฝึกผลศึกษาหรือสถานที่ที่ไม่มีลมพัดแรง ซึ่งมักจะก่อปัญหาให้กัโรงเรียนต่าง ๆ มาโดยตลอด กังการวิจัยของทวิพงษ์ กลิ่นหอม (2518 : 56-57) พบว่ "อุปกรณ์และเครื่องอำนวยความสะดวกของกิจกรรมผลศึกษา วิชาแบบคัมคัมีไม่เพียงพอ" ส่วนวิชาฟุตบอลเป็นกิจกรรมที่ต้องใช้พื้นที่ในการเรียนมากบางโรงเรียนอาจมีสถานที่ไม่เพียงพอ กังนั้น ในการสอนผลศึกษาจึงควรเลือกกิจกรรมที่เหมาะสมกัสภาพของโรงเรียนและวัสดุอุปกรณ์ที่ทางโรงเรียนมีอยู่

2.5 อัตราส่วนค้แนะระหว่างภาคและปลายภาค ส่วนใหญ่ใช้ 70 : 30 โดยกลุ่มโรงเรียนเป็นผู้กำหนด เวลาที่ใช้ในการประเมินผลวิชาผลศึกษา ส่วนใหญ่ใช้ในเวลาเรียน รองลงมา ใช้เวลาในการางที่โรงเรียนกำหนด ผู้ตอบแบบสอบถามมีความเห็นว่าครูผลศึกษาที่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการประเมินผลตามหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย พ.ศ. 2524 อยู่ในเกณฑ์มาก ผู้วิจัยเห็นว่า การจัการและประเมินผลเป็นปัจจัยสำคัญอย่างหนึ่งที่จะใช้ในการจัการความสัมฤทธิผลทางการศึกษา กังที่ เมเยอร์ส

(Meyers 1962 . 9) ได้กล่าวว่า "โปรแกรมการวัดและประเมินผลทางผลศึกษา
เปรียบเสมือนเข็มทิศและแผนที่ที่เป็นเครื่องมือในการเดินทาง" การที่ครูผลศึกษา
ประเมินผลการเรียนวิชาผลศึกษาโดยใช้ในเวลาเรียนเป็นส่วนใหญ่นั้น อาจทำให้เสีย
เวลาในการเรียนไปมาก เพราะการประเมินผลทางค่านักศึกษารายบุคคลต้องใช้เวลา
มาก ส่วนความคิดเห็นที่ว่าครูผลศึกษาที่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการประเมินผลความ
หลักสูตร อยู่ในเกณฑ์มากนั้นเป็นการดีเพราะจะทำให้การเรียนการสอนวิชาผลศึกษามี
มาตรฐานมากยิ่งขึ้น

3. ปัญหาการจัดการเรียนการสอนวิชาผลศึกษาตามหลักสูตรมัธยมศึกษา
ตอนปลาย พ.ศ. 2524 ของโรงเรียนรัฐบาลในเขตการศึกษา 1

3.1 ปัญหาการดำเนินการจัดการเรียนการสอนเพื่อบรรลุวัตถุประสงค์ของ
หลักสูตร ทั้งผู้บริหารและครูผลศึกษามีความเห็นว่าเป็นปัญหาที่ประสบในระดับ
น้อย ผู้วิจัยเห็นว่า การที่ผู้บริหารและครูผลศึกษามีความเห็นว่าเป็นปัญหาการจก
การเรียนการสอนเพื่อบรรลุวัตถุประสงค์ของหลักสูตร อยู่ในระดับน้อยนั้น แสดงว่าวัตถุประสงค์
ของหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย พ.ศ. 2524 มีความเหมาะสม และครู
ผลศึกษาก็มีความเข้าใจในหลักสูตรจนสามารถสอนให้บรรลุวัตถุประสงค์ของหลักสูตร

3.2 ปัญหาการเรียนวิชาผลศึกษาของนักเรียนระดับมัธยมศึกษา
ตอนปลาย โดยส่วนรวมประสบปัญหาในระดับน้อย แต่เป็นที่น่าสังเกตว่าทั้งผู้บริหารและ
ครูผลศึกษามีความเห็นว่าเป็นปัญหาที่ประสบในระดับมาก คือ นักเรียนไม่มีเวลา
ฝึกซ้อมเพิ่มเติม ผู้วิจัยเห็นว่า การเรียนการสอนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายใน
สภาพปัจจุบันนั้นมีการเน้นทางด้านวิชาการมาก ผู้เรียนจะต้องเรียนวิชาต่าง ๆ มาก
และวิชาผลศึกษามีเพียง 1 คาบต่อสัปดาห์ ซึ่งการเรียนการสอนจริง ๆ ก็มีเวลาเรียน
ไม่เต็ม 1 คาบ เพราะนักเรียนต้องเสียเวลาในการเปลี่ยนเครื่องแต่งกาย เดินทาง
จากห้องเรียนมายังสถานที่เรียนวิชาผลศึกษา และยังคงเลิกก่อนเวลาเล็กน้อยเพื่อให้
นักเรียนได้มีเวลาเตรียมตัวที่จะเรียนวิชาต่อไป ดังนั้น จึงทำให้นักเรียนมักประสบ
ปัญหาในค่านักศึกษาค่าง ๆ ที่เรียนพอสมควร สำหรับปัญหาในข้อนี้ผู้วิจัยขอเสนอ
แนะว่า ควรมีการอำนวยความสะดวกในการฝึกซ้อมของนักเรียนในค่านต่าง ๆ เช่น

ค่านสถานที่ การ เบิกยืมอุปกรณ์ เป็นต้น และการที่จะเพิ่มเวลาเรียนให้มากกว่า 1 คาบต่อสัปดาห์ก็จะเป็นการดียิ่ง

3.3 ปัญหาการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลายของครูพลศึกษา ผู้บริหารมีความเห็นว่า ปัญหาทั้งหมดอยู่ในระดับน้อย ผู้วิจัยเห็นว่า การที่ผู้บริหารมีความคิดเห็นเช่นนี้ แสดงว่าในสายตาของผู้บริหาร เห็นว่าครูพลศึกษาที่สอนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายเป็นบุคคลที่มีคุณภาพ และมีความสามารถในการสอนวิชาพลศึกษา

ในค่านครูพลศึกษามีความคิดเห็นว่า ปัญหาที่ประสบในระดับมาก คือ ครูพลศึกษามีจำนวนน้อยไม่เพียงพอ และมีงานในหน้าที่มากเกินไป ซึ่งอาจทำให้การเรียนการสอนไม่สัมฤทธิ์ผลเท่าที่ควร ผู้วิจัยเห็นว่า น่าจะจัดครูพลศึกษาให้เพียงพอกับงานในหน้าที่ หรือหากจะเพิ่มหน้าที่พิเศษให้กับครูพลศึกษาก็ควรจะมีการลดชั่วโมงการสอนให้เหมาะสม เพื่อจะไ้ทำงานที่มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

3.4 ปัญหาการอุปกรณ์การสอน สถานที่ และสิ่งอำนวยความสะดวก โดยส่วนรวมประสบปัญหาในระดับน้อย ส่วนข้อที่ผู้บริหารและครูพลศึกษามีความคิดเห็นว่าเป็นปัญหาที่ประสบในระดับมาก คือ สถานที่ในร่มสำหรับท่าการสอนไม่เพียงพอ ซากสถานที่เปลี่ยนแปลงเครื่องแต่งกาย และขาดวัสดุทัศนูปกรณ์ทางการสอน เช่น สไลด์ รูปภาพ เป็นต้น ผู้วิจัยเห็นว่า ในขณะที่โรงเรียนยังขาดสถานที่เรียนในร่ม และสถานที่เปลี่ยนแปลงเครื่องแต่งกายควรจะมีการคิดแปลงอาคาร ห้องเรียน หรือบริเวณที่ไม่ได้ใช้ในการเรียนการสอน เช่น ใต้ถุนอาคารเรียนมาเป็นสถานที่ในการเรียนวิชาพลศึกษาในร่ม และสถานที่เปลี่ยนแปลงเครื่องแต่งกายของนักเรียน ส่วนการแก้ปัญหาในระยะยาวนั้นทางกระทรวงศึกษาธิการ น่าจะมีการจัดสรรงบประมาณในส่วนนี้บ้าง ในค่านที่ว่าขาดทัศนูปกรณ์ทางพลศึกษา เช่น สไลด์ รูปภาพ เป็นต้น ผู้วิจัยเห็นว่า ครูพลศึกษาควรศึกษาหาความรู้ในการผลิตสื่อการสอนอื่น ๆ ประกอบบ้าง และทางโรงเรียนควรส่งครูพลศึกษาไปอบรมเกี่ยวกับการใช้เทคโนโลยีใหม่ ๆ ในการเรียนการสอนบ้าง

นอกจากนี้แล้ว ครูพลศึกษามีความคิดเห็นว่า ปัญหาที่ประสบในระดับมาก คือ สนามไม่ได้รับการบำรุงรักษาอย่างสม่ำเสมอ อุปกรณ์ทางพลศึกษาชำรุดและสูญหายบ่อย และงบประมาณค่านวัสดุ อุปกรณ์ สถานที่ และสิ่งอำนวยความสะดวกไม่เพียงพอ ผู้วิจัยเห็นว่า ปัญหาดังกล่าวเป็นปัญหาที่ครูพลศึกษาต้องมีความรับผิดชอบต่อหน้าที่ในการดูแลรักษา

อุปกรณ์ สถานที่ และสิ่งอำนวยความสะดวกทางผลศึกษามากขึ้น ตลอดจนสอนให้นักเรียน รู้จักการดูแลรักษา และเห็นความสำคัญของอุปกรณ์ สถานที่ และสิ่งอำนวยความสะดวก ทางผลศึกษาก็จะช่วยลดปัญหาในข้อนี้ได้อย่างมาก

3.5 ปัญหาการเรียนการวัดและประเมินผลวิชาผลศึกษาในระดับมัธยมศึกษา ตอนปลาย ทั้งผู้บริหารและครูผลศึกษามีความเห็นว่าเป็นปัญหาที่ประสบทั้งหมดอยู่ใน ระดับน้อย แสดงว่า การวัดและประเมินผลการเรียนการสอนวิชาผลศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายเป็นไปอย่างมีคุณภาพและมีประสิทธิภาพ ซึ่งการวัดผลนี้จะสามารถทำให้ ครูผลศึกษาทราบได้ว่าการเรียนการสอนนั้นบรรลุวัตถุประสงค์ประสงค์มากน้อยเพียงใด ทั้งนี้ วรรศักดิ์ เพียรชอบ (2523 : 149) ได้กล่าวว่า "การวัดและการประเมินผลมีความ สำคัญต่อกระบวนการเรียนการสอนมาก ทั้งนี้รวมทั้งการเรียนการสอนในวิชาผลศึกษาด้วย เพราะจะช่วยให้ครูสามารถทราบได้ว่าการเรียนการสอนนั้นได้บรรลุผลตามวัตถุประสงค์ ที่กำหนดไว้มากน้อยเพียงใด"

3.6 ปัญหาการเรียนการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาผลศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ผู้บริหารเห็นว่าปัญหาที่ประสบทั้งหมดอยู่ในระดับน้อย ผู้วิจัยเห็นว่า การที่ผู้บริหารมีความคิดเห็นเช่นนี้ แสดงว่าผู้บริหารได้ให้ความสำคัญและส่งเสริมกิจกรรม เสริมหลักสูตรวิชาผลศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายเป็นอย่างดี ส่วนการที่ครูผลศึกษา เห็นว่า ปัญหาที่ประสบในการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรในระดับมาก คือ ขาดแคลนงบประมาณในการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรนั้น เป็นปัญหาที่ทุกลักษณะงานในโรงเรียนประสบ กันอยู่เสมอ

เมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างผู้บริหารและครูผลศึกษาโดยส่วนรวม พบว่า ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 นั้น แสดงว่า ผู้บริหารและครู ผลศึกษามีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการจัดการเรียนการสอนวิชาผลศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายในทิศทางที่ใกล้เคียงกัน ซึ่งจะมีผลต่อการดำเนินการจัดการเรียนการสอน วิชาผลศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ในเขตการศึกษา 1 ให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้นต่อไป

ข้อเสนอแนะ

1. ควรจะมีการจัดสรรตำแหน่งครูพลศึกษาให้เพียงพอกับงานในโรงเรียน และหากมีการเพิ่มหน้าที่พิเศษให้ครูพลศึกษาควรจะมีการลดชั่วโมงการสอนลงตามความเหมาะสม
2. ทางโรงเรียนควรพิจารณาถึงการจัดหาสถานที่เปลี่ยนเครื่องแต่งกายที่เหมาะสม ตลอดจนจัดหาสถานที่เก็บรักษาอุปกรณ์กีฬา และครูพลศึกษาควรสอนให้นักเรียนรู้จักรับผิดชอบเก็บรักษาอุปกรณ์กีฬาให้มากขึ้น
3. ผู้บริหารควรจัดสรรงบประมาณให้เพียงพอในการจัดการเรียนการสอน วิชาพลศึกษา และครูพลศึกษาก็ควรใช้งบประมาณให้เกิดประโยชน์มากที่สุด และหากขาดแคลนงบประมาณ ครูพลศึกษาควรปรึกษากับผู้บริหารในการจัดหางบประมาณในรูปแบบต่าง ๆ เพื่อใช้ในการจัดการเรียนการสอนและกิจกรรมเสริมหลักสูตรต่าง ๆ ให้เพียงพอ
4. ครูพลศึกษาควรปรึกษากับผู้บริหารในการจัดหาสถานที่หรือดัดแปลงสถานที่สำหรับใช้ในการเรียนการสอนกิจกรรมในร่ม และกระทรวงศึกษาธิการควรจะมีนโยบายในการสร้างโรงฝึกพลศึกษาตามโรงเรียนต่าง ๆ บ้างตามความเหมาะสม
5. ในการสอนครูพลศึกษาควรแจ้งวัตถุประสงค์ของการสอน ตลอดจนการวัดผลให้นักเรียนทราบตั้งแต่ต้น และวัดผลอย่างมีหลักเกณฑ์
6. ครูพลศึกษาควรรู้จักใช้เทคโนโลยีใหม่ ๆ เพื่อช่วยให้นักเรียนเรียนการสอน วิชาพลศึกษามีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น
7. ครูพลศึกษาควรศึกษาหาความรู้ทางด้านพลศึกษาให้ทันสมัยอยู่เสมอ เช่น กติกาที่ทำการซึ่งมีการเปลี่ยนแปลงอยู่เสมอ และทักษะกีฬาบางอย่างซึ่งครูพลศึกษาไม่มีความถนัดควรจะมีแผนฝึกฝน หรือเข้ารับการอบรมเพื่อเพิ่มพูนความรู้ให้กับตนเอง
8. ควรส่งเสริมให้นักเรียนได้มีการฝึกซ้อมทักษะเพิ่มเติม เพราะนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายมีเวลาเรียนวิชาพลศึกษาเพียง 1 คาบต่อสัปดาห์ และมีเวลาว่างน้อย โดยอาจกำหนดเวลาให้นักเรียนมาฝึกซ้อมทักษะและสร้างแรงจูงใจให้นักเรียนมาฝึกซ้อมทักษะเพิ่มขึ้น

9. ควรมีการวางแผนในการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรให้ต่อเนื่องตลอดปี และควรมีการปรับปรุงการจัดการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียนให้มีผลกระทบต่อ การเรียนการสอนวิชาพลศึกษาให้น้อยที่สุด และได้ประโยชน์มากที่สุด เช่น จัดการแข่งขัน กีฬาระหว่างโรงเรียนในช่วงปิดภาคเรียนกลางภาค เป็นต้น

10. ในการพัฒนาหรือปรับปรุงหลักสูตรวิชาพลศึกษาทุกครั้งควรให้ผู้บริหารและ ครูพลศึกษาได้มีส่วนร่วมบ้าง เช่น การออกแบบสอบถาม การไต่ถามเป็นคณะกรรมการ เป็นต้น

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรจะมีการวิจัยในเรื่องเกี่ยวกับนี้กับโรงเรียนในเขตการศึกษาต่าง ๆ ทั่วประเทศ เพื่อที่จะได้ทราบถึงสภาพและปัญหาต่าง ๆ ในการจัดการเรียนการสอนวิชา พลศึกษาตามหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย พ.ศ. 2524 ซึ่งผลจากการวิจัยจะเป็น ประโยชน์ต่อการปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตรวิชาพลศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ต่อไป

2. ควรจะมีการศึกษาวิจัยถึงผลสัมฤทธิ์ของหลักสูตรวิชาพลศึกษาระดับมัธยม ศึกษาตอนปลาย พ.ศ. 2524 โดยศึกษาจากผู้ที่จบหลักสูตรไปแล้ว ซึ่งอาจจะศึกษาจาก ผู้ที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับอุดมศึกษาก็น่าจะเป็นไปได้

3. ควรจะมีการวิจัยเพื่อสร้างแบบทดสอบมาตรฐานในทักษะกีฬาต่าง ๆ ที่เปิดสอนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย